

Vegyipari DOLGOZÓ

Alapítva: 1906-ban

LVII. évfolyam

2014. NOVEMBER

Újabb öt évig Székely Tamás lesz a VDSZ elnöke és Kiss Béla az alelnök. Erről a 35. küldöttértékező döntött, november 6-7-én. A végeredmény egyben azt is jelzi, hogy a küldöttek – az ország minden pontjáról, összesen 97, szavazásra jogosult tisztségviselő – arra is voksoltak, hogy a VDSZ menjen tovább azon az úton, amelyet az elnökség az elmúlt 5 évben kitaposott. A két újraválasztott vezető le is szögezte: folytatják a megkezdett munkát, s ahol kell, tovább javítják a VDSZ hatékonyságát. Több meghívott vendég, köztük a mintegy 50 millió tagot tömörítő IndustriALL Global főtikára is kijelentette: a VDSZ büszke lehet magára, mert erős, mértékadó, határozott, összetartó szervezet, ahol a demokrácia tökéletesen működik, s élen jár a fiatalításban is. Ez is azt jelzi, hogy a vegyipari szakszervezetnél mindenki komolyan gondolja a megújulást, a magyar szakszervezeti mozgalom újraépítését.

ÚJ KORSZAK, régí vezetők

➔ Összeállítás: 2-10. oldal

Ismét: Székely Tamás elnök, Kiss Béla alelnök

Újabb öt évig Székely Tamás lesz a VDSZ elnöke és Kiss Béla az alelnöke. Erről november 6-án döntött a 35. küldöttértekezlet. A kongresszusra zsúfolásig megtelt a terem, a 97. szavazásra jogosult küldött mellett számos illusztris vendég is elfogadta a meghívást.

Nem emlékszem rá, hogy kongresszust tartottunk-e valaha is ilyen jó hangulatban – mondta valaki a tömegben a VDSZ kétnaposra tervezett 35. küldöttértekezletének első napján, valamikor, egy délutáni szünetben. Az említett „jó hangulat” alatt azonban aznap senki nem elsősorban könnyed humorra és jó nagy nevetésekre gondolt – bár, őszintén szólva, ebből sem volt hiány – hanem élvezetes és hasznos hozzászólásokra, igazán érdemi párbeszédre, valódi közösségi munkára. Akkorra – a délutáni szünetre – ugyanis már túl volt a társaság jó néhány parázs vitán, igazán tartalmas, úgynevezett építőjellegű hozzászóláson, humoros megjegyzésen, s néhány barátságos csipkelődésen. A „társaság” egyébként az ország minden tájáról érkezett szakszervezeti vezetőt, jó néhány illusztris vendéget és persze a kongresszus házigazdáját, Székely Tamás elnököt és Kiss Béla alelnököt jelentette.

Profi

A szavaknál néha sokkal többet mondanak a képek, hang- és filmfelvételek – videók –, s ezzel az eszközzel élt is a VDSZ: a kongresszusi szónoklatokat időnként hatásvos zenével kísért videó bejátszások színesítették. Ezek a kockák azonban nemcsak a monotonia megtörését szolgálták, hanem felidéztek az elmúlt öt év kiemelkedő megmozdulásait, eseményeit. Jó volt látni az arcokon az emlékezés hatásait, szomorúságot a szemekben az egyes tragikus képeknél, elszántságot, sőt haragot a tiltakozó akciókat felidéző kockáknál, s azt a kedves derűt, amely például a nőtagozatnak az erőszak elleni világnapon, 2013 februárjában lejtett táncát kísérte (Egy-milliárd nő ébredése – Tánc a erőszak ellen). A videós összeállítás profi munka volt, nagyban hozzájárult a rendezvény színvonalához.

A rendezvény színvonala méltó volt az eseményhez: a vendégek fogadása, elhelyezése és ellátása első osztályú volt, az a figyelem pedig példaértékű, amit a VDSZ fővárosi székházában dolgozó apparátus tagjaitól kaptak a vendégek. Elismerésre méltó az a gondos előkészítés és a mindenre kiterjedő figyelem, amellyel a székházban dolgozók készültek erre a nagy eseményre. A kongresszus lebonyolítása technikailag is szinte kifogástalan volt, a „bemelegítésnek” számító első félórán tapasztalt kisebb zűr után a két nap zökkenőmentesen, kifogástalanul telt.

Vagyis, semmi nem zavarta a VDSZ-küldötteket abban, hogy meggondoltan, fele-

lősséggel döntsenek a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége vezetőinek a személyéről. És a kongresszus ennek megfelelően döntött is: újabb öt évre bizalmat szavazott Székely Tamás elnöknek és Kiss Béla alelnöknek.

Az újraválasztott elnök beszédét, valamint a kongresszus eseményeiről – a teljesség igénye nélkül – készült összeállításunkat lapunk 4-9. oldalán közöljük.

A Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének 2014–2019 évekre szóló programjának

15 pontja

- 1. SZERVEZKEDJ!** – kinyitjuk a szervezetet, növeljük a tagság és a tagszervezetek számát a munkavállalók helyzetének javítása érdekében.
- 2. VÉDJÜK MEG A DOLGOZÓKAT!** – a munkavédelem és munkaegészségügy helyzetének javítása a munkahelyeken.
- 3. KÖZÖS ÉRTÉKEK, KÖZÖS ÉRDEKEK** – fejlesztjük, modernizáljuk a VDSZ belső és külső kommunikációját.
- 4. REGIONÁLISAN IS A LEGFONTOSABB SZERVEZET LESZÜNK A RÉGIÓBAN** – a VDSZ elismert nemzetközi munkájának folytatása.
- 5. ÉLÉRE ÁLLUNK AZ IPARI BLOKK EGYÜTTMŰKÖDÉSI KEZDEMÉNYEZÉSÉNEK** – továbbra is az ipari ágazatok szorosabb együttműködésében vagyunk érdekelték.

A VDSZ ELNÖKE:
Székely Tamás

A VDSZ ALELNÖKE:
Kiss Béla

PEB (PÉNZÜGYI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG) ELNÖK:
Zakar Mária

PEB ELNÖKHELYETTES:
Dulai Renáta

Kedves, hangulatos

A budapesti Bajza utcai Általános Iskola gyerekkórus alapozta meg a VDSZ 35. kongresszusának hangulatát: nem CD-ről játszották, hanem az általános iskolásokból álló kis csapat énekelt el a tanácskozást megnyitó Himnusz. Ezt követően, a kicsit még „fesz” hangulatot jó néhány kedves dallal oldották, amit nagy tapsal jutalmazott a komoly tanácskozássra gyűlt közönség. A hangulatos felvezetés után kezdődhetett némileg oldottabban a komoly munka.

6. A VDSZ LESZ A MAGYAR SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉG LELKIISMERETE – működőképes konföderációt!

7. SZOCIÁLIS PÁRBESZÉDET! – a kormányzattal való érdemi tárgyalások követelése a munkavállalókat érintő kérdésekben.

8. A VDSZ működési területén dolgozó műszakosok, nők, fiatalok, értelmiségiek speciális érdekeinek erőteljesebb megjelenítése, érdekképviselési munkájuk támogatása.

9. A VDSZ aktív tagjai mellett a nyugdíjas tagság képviselése, országos szinten is.

10. TISZTES MUNKÁÉRT TISZTESSÉGES BÉR! – erős ágazati és helyi kollektív megállapodásokat!

11. A szociális ellátórendszerek átalakításakor a munkavállalók érdekeinek képviselése. Vissza kell állítani a korengedményes nyugdíjhoz hasonló foglalkoztatáspolitikai eszköz, korengedményt a VDSZ működési területén dolgozó műszakosoknak.

12. A VDSZ értékalapú vagyongazdálkodásának felelősségteljes folytatása.

13. Tisztviselőink képzésének biztosítása a felkészültebb érdekképviselési munkához. Új képzési eszközök alkalmazása a hatékonyabb oktatásért.

14. A szakképzés javítása, a hiányszakmák vonzerejének visszaállítása a szociális partnerekkel közösen kialakított keretek között.

15. Európai uniós pályázatokon való részvétel a tagság tudásának bővítéséért.

Kinyitjuk a szervezetet, növeljük a tagok és a tagszervezetek számát

Versenyszférában a legerősebb

VDSZ a középpontban

Tagtoborzás Tagozatok

„A VDSZ jövője az egyre színesebb, egyre jobban szervezett közösség. A hagyományos, „egyszínű” szervezetek ideje lejárt – képesnek kell lennünk minden szakmában, minden munkahelyen megtalálni az ott dolgozók helyzetében közös elemeket, és azt képviselni.

„A mi dolgunk az is, hogy a versenyszférában egyre hátrányosabb helyzetbe kerülő munkavállalókért kiálljunk, és mindig felemeljük a szavunk, rámutassunk a hibákra és alternatívát adjunk, amikor a kormány a magyar ipar jövőjéről gondolkodva pont az iparban dolgozókat „felejt el”.

„Ma nincs fontosabb és hatékonyabb fegyverünk a nyilvánosságnál. Ahogy a munkavállalói érdekképviselőket az elmúlt kormányok folyamatosan fosztották meg adminisztratív és pénzügyi lehetőségeiktől, ahogy csökkent a döntéshozatali erő, úgy lett egyre fontosabb a kommunikáció.

„A VDSZ-t kell növelni és erősíteni, egy felfelé tartó spirálban:

„minél erősebbek vagyunk, annál inkább megéri csatlakozni hozzánk, és az újonnan érkezőkkel tovább nő a VDSZ ereje.

„Szerepük meghatározza a VDSZ identitását is
„Működésük biztosítása a VDSZ biztonsága

Az újraiparosítás terve hamarosan a kormány asztalán fekszik – tudhatták meg a VDSZ kongresszusának résztvevői Nagy Ádámától, az NGM főosztályvezetőjétől.

Felszólalása után sorra léptek a pulpitusra a tisztújító kongresszust üdvözlő hazai és külföldi szervezetek vezetői.

A VDSZ 35. Küldötttertekezletét jó néhány illusztris vendég megtisztelte, egyikük az utolsó pillanatban jelezte, elfogadja a meghívást: a Nemzetgazdasági Minisztérium „színeiben” **NAGY ÁDÁM** érkezett. A főosztályvezető azzal lépett a pulpitusra – miután udvariasan köszöntötte a tanácskozás résztvevőit –, hogy a főnöke, Glattfelder Béla államtitkár a lelkére kötötte, feltétlenül beszéljen a

kormány újraiparosítási terveiről, szabályozási szándékáról. Ennek megfelelően a szónok nagyvonalakban vázolta is a kidolgozás alatt lévő tervezetet, legalábbis annyit, hogy harmóniában az EU-s irányzatokkal és tervekkel kifejezetten a feldolgozóipari ágazatokat fogja támogatni, erre lesznek pályázati források is. Kiemelten kezeli a kormány a kis- és középvállalkozások támogatását is, ez szintén összhangban van az Európai Unió tervekkel – szögezte le az előadó. A főosztályvezető szerint a végleges változat előtt a kormány egyeztetni fog az ipari szövetségekkel, a szakszervezetekkel, így a vegyészek véleményét is meg fogja hallgatni. Ezt számon fogják kérni a kormányon – mondta később néhány felszólaló, de Nagy Ádám akkor már nem volt a teremben.

„Szervezkedni, szervezkedni, szervezkedni”

Az IndustriALL Europe-nál figyelemmel kísérik és szolidárisak a magyar szakszervezetekkel, mert tudják, a kormány arrogáns intézkedései miatt egyre rosszabb feltételekkel tudnak dolgozni a szakszervezetek, s egyre nehezebben lehet jó eredményt elérni – mondta videóüzenetében Ulrich Eckelmann, az IndustriALL Europe főtitkára. Európa-, sőt világszerte a magyarokéhoz hasonló gondokkal küzdenek a munkavállalók és a szakszervezetek, ennek ellenére az itteni helyzetet külön figyeli a nemzetközi szervezet – mondta a főtitkár. Ulrich Eckelmann leszögezte: a szervezet mindenkor kész a magyarok problémáin segíteni, a magyar szak-

„LEGYETEK TI A LELKIISMERETI!”

Üzenet az NGM-ből és Európából

szervezetek mellé állni, hogy együtt emeljék fel a szavukat a kormány munkavállalókat sanyargató intézkedései ellen. A főtitkár felhívta a figyelmet a tagszervezés fontosságára. Eckelmann hangsúlyozta: a tömegben rejlik az érdekvédelem ereje, ezért szervezkedni, szervezkedni kell.

JYRKI RAINA: Mi mindig mellettetek állunk!

– Jonapat kivanok! – köszöntötte magyarul a kongresszus résztvevőit a finn származású Jyrki Raina, a mintegy 50 millió tagot képviselő IndustriALL Global főtitkára, majd nevetve angolul folytatta: lehet, hogy mi, finnek és magyarok rokonok vagyunk, de a nyelvünk nem azonos. A főtitkár arról beszélt, hogy az IndustriALL Global megalakulása óta nincsenek határok az egyes országok szakszervezetei között, így már nem lehet titokban tartani, ha egy kormány szakszervezet- és munkavállaló-ellenes intézkedéseket hoz, vagy megenged a munkaadóknak. A szervezet aggasztó jeleket tapasztal Magyarországon is, ezért figyelemmel kíséri az eseményeket – mondta a főtitkár, aki köszöntőjében később leszögezte: a VDSZ méltán lehet büszke magára, mert szakértői munkára alapozva valós értékekért, valós

PATAKY PÉTER: Mindenkire szükség van

Az MSZOSZ és az MSZSZ elnökeként is köszöntötte a 35. küldött-közügyűlést Pataky Péter, aki szerint történelmi helyzetben van a magyar szakszervezeti mozgalom. Nem történelmi pillanatban – mondta –, mert az májusban volt, amikor három konföderáció bejelentette az integrációt – utalt a három konföderáció fúziójából alakuló Magyar Szakszervezeti Szövetséggel kapcsolatos helyzetre (ismert, a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége, az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma 2013 májusában bejelentette: egységbe tömörülve létrehoz egy új, negyedmillió tagot tömörítő konföderációt). – Az egyesítési folyamat november 22-én egy tisztújító kongresszuson lezárul, s mi, a jelenlegi vezetők – akik egy átmeneti évre vállaltuk

a szervezet vezetését – úgy állunk fel a tanácskozásról, hogy elvégeztük a munkát, amit ránk bízta: működőképes és eredményekre képes szövetséget készítettünk elő. A VDSZ programjában fontos üzenetek vannak, a megvalósításhoz a vegyészek összes tagozatának a munkájára szükség van – mondta. – A ti szervezetetek, az eredetileg is meghirdetett szándéka szerint legyen a lelkiismerete és motorja a megújulásnak, az új szövetségnek – szólította fel a küldötteket Pataky.

PALLAGI GYULA: A változás motorja a VDSZ

Változni kell, ez egyértelmű, s ennek a folyamatnak a VDSZ a motorja – szögezte le a szónoki emelvényen Pallagi Gyula, az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége elnöke. A VDSZ-t a két világháború sem tudta megtörni, és azóta sem rendítette meg súlyosan semmilyen politikai vagy gazdasági körülmény. – Azt látom, hogy nálatok kevés a panasz, sok a kollektív megállapodás, jó a kommunikáció kifelé és befelé egyaránt. Mit tudtok ti, amit mi nem? – tette fel tréfásan a kérdést az elnök felé fordulva Pallagi, aki a beszéde hátralévő részében leszöge-

te: szolidárisnak, okosnak, cselekvőképesnek és gyorsnak kell lenni, ha a szakszervezetek meg akarják mozdítani a társadalmat, s a fiatalokhoz eljuttatni a szakszervezet lényegét. – Amikor 8 évvel ezelőtt bekerültem az MSZOSZ elnökségébe, rajtam kívül még egy fiatalember volt a csapatban, aki hallgatván az „öregeket” egyszer csak odahajolt hozzám, és azt súgta: figyeld meg, eljön az idő, s mi újra összerakjuk a magyar szakszervezeti mozgalmat. Székely Tamás volt ez a fiatalember. És most itt vagyunk. Jó erőt hozzá!

JURAJ BLAHÁK: Itt mindig történik valami

A szlovák ECHOZ elnöke, Juraj Blahák régi barátaként emlegette a VDSZ vezetőit, s kijelentette, ebben a társaságban mindig jól érzi magát. 1992-ben volt először ebben a teremben, s azóta már sokszor – mondta –, de mindig szívesen jön a VDSZ hívására, mert ennél a szakszervezetnél mindig történik valami új, valami jó.

Nézte az egyes akciókról, közös programokról készült fotókat az épület lépcsőházában – mondta –, s arra gondolt: ez a VDSZ. Harcos, hiteles, elszánt, összetartó, megújulni, fiatalítani képes.

BUDAI IVÁN: Korrekt partner

A VDSZ-t az elmúlt években igen korrekt partnernek ismerte meg Budai Iván, a Magyar Vegyipari Szövetség elnöke. Amikor Paszternák Györggyel, a vegyészek korábbi vezetőjével aláírták az ágazati párbeszédbizottság létrehozását, nagyon bizonytalanok voltak a sikerben, nem tudták, mi fog kisülni belőle – emlékezett vissza az elnök. Azóta már tudják – mondta –, hogy az ágazati párbeszéd lett az a fórum a munkavállalók számára, amelyen keresztül lehetőség nyílt közös állásfoglalások képviselésére. A „beígért” újraiparosítással kapcsolatban Budai leszögezte: a vegyipar területén nagyon fontos lesz alaposan átgondolni a szabályozási környezetet, mert annak változtatása nélkül nincs újraiparosítás.

BALOGH BÉLA: Legyen végre iparpolitikai koncepció!

Az Ipari, Energiaipari Szakszervezet nevében is köszöntötte a küldötteket Balogh Béla a Vasas Szakszervezet elnöke, aki elmondta, néhány évvel ezelőtt még alig gondolta volna, hogy egy ilyen tanácskozást olyan európai és világszervezetek vezetői köszöntenek majd, mint az IndustriALL Europe és az IndustriALL Global. A VDSZ-nek – és a hazai szakszervezeti mozgalomnak – ez is sikerült. Beszédében az elnök kiemelte: régi közös vágy egy erős konföderáció összekovácsolása, s jó érzés, hogy a szakszervezetek ott vannak egymás megmozdulásain. Emlékeztetett: nemrég 7 ipari ágazati szakszervezet itt mutatta be saját tevékenységét (beszámolónk a 12. oldalon), s ekkor jöttek rá, ha közös tervek, közös problémák, közös célok vannak, akkor azt együtt kell megoldani. Vége a külön utaknak, nincs kiút, egységgel, összefogással lehet eredményt elérni.

AZ ELNÖKI BESZÉD

„Hűséges típus vagyok”

Kedves kollégák, barátaim!

A VDSZ küldöttei úgy döntöttek: minimum évtizedes feladatot bízhatnak rám a szakszervezet vezetésében, az eltelt öt évet újabb öttel megfejeelve. Ezzel a VDSZ már időben is a második legmeghatározóbb dolog lesz az életemben, a házasságom, illetve a családom után. Bár számomra evidens, de olyan időket élünk, amikor ezt mégis bizonygatni kell: én hűséges típus vagyok.

Én is, ahogy közületek sokan, második családomként tekintek a szakszervezetünkre. Közösség, amely jogokat és feladatokat ad a tagjainknak, ami a „valahova tartozás” élményét, sőt, biztonságát jelenti. Egy összetartó, ugyanakkor nagyon színes társaságot, amely hosszú ideje egymás érdekét segítve szervezi a közös működését.

Nehéz öt éve volt ennek a közösségnek. Nekem is gyarapította a ráncaimat és az ősz hajszálaimat. Inkább kevesebbet, mint többet aludtunk, ahogy a kimért étkezés, a hetekre kikapcsolt telefon se a szakszervezeti vezető privilégiuma. De nézzétek meg, miket és kiket éltünk túl! Öt éve a politikában a Gyurcsány-Bajnai váltás körüli káros hatásokat

kellett mérsékelnünk, a csak gazdasági, megcsorított szemlélet mellé emelve az emberi, a munkavállalói elemeket. Számok mellé a szívet. Tiltakoztunk az MSZP-SZDSZ-kormány ellen, tiltakoztunk a szakértői kormány ellen, a bukásuk után pedig felvettük a harcot az első kétharmados Fidesz-kormányval is. Nekünk is köszönhető, hogy mindazokat a munkavál-

láló-ellenes intézkedéseket, amelyeket árnyékban akartak végrehajtani, előbb-utóbb sikerült napfényre hozni. Mi nem tudjuk megállítani a mindent vivő kétharmadot, de képesek vagyunk lassítani, képesek vagyunk a nyilvánosság elé citálni, képesek vagyunk a legdurvább húzásaival szembesíteni a közönséget.

Való igaz, Orbán Viktor nem könnyítette meg a dolgunkat. De míg a szakszervezeti világ ezer helyen recsegett-ropogott, mi stabilak maradtunk. Hiszem, hogy a VDSZ szervezeti és anyagi stabilitása annak köszönhető, hogy mi közösségként figyelünk egymásra. Kiállunk egymásért – még akkor is, amikor ez nem nép-

Párhuzamosan folynak a tárgyalások az ipari blokk létrehozásáról is. Valljuk be, valahol együtt unjuk ezt a pávatáncot. Ti is, meg én is. Most, amikor a hivatalos kormánypolitika kiemelten foglalkozik az iparral, az oktatástól az adózásig át a gazdaságtervezésig, nem a pénz és a posztok (egyébként MSZSZ-ből ismerős) tologatása kéne, hogy legyen a tárgyalásaink fő témája, hanem az, hogy az ipari szakszervezetek hogyan tudnak közösen fellépni. Igen, többen erősebbek lennének, de se baj! Ha az ipari blokk összeállása lassan halad, a VDSZ továbbra is képes erős, befogadó, szakmai és emberi közösséget biztosítani minden munkavállaló számára.

Pláne, hogy „nagyban” hasonló részei vagyunk már rég. Miközben az ország vezetése úgynevezett „szabadságharcot” folytat Európával, sőt, már az egész atlanti világgal, addig mi valódi európai szakszervezetként működünk. Mi valóban a nemzetközi összefogás fontos szereplői vagyunk, mi valóban elköteleztük magunkat a partnereink mellett.

„Pontosan tudom, hogy se nektek, se nekem nincs fontosabb, mint a VDSZ. Bármilyen fúzió vagy összeállás jön, VDSZ mindig lesz. Mi mindig itt leszünk egymásnak.”

szerű, gondolatok csak arra, mennyire egyedül voltunk, amikor az embereinken akarták elverni a port a vörösiszap-tragédia miatt! De nem adtuk fel. Nem nyerhetünk mindig, de mindig küzdünk egymásért. Harcoltunk az EVM-ért, harcolunk a Hankooknál, harcolunk a Bridgestonban, harcolunk bárhol, ahol az embereink, a barátaink, a VDSZ-család tagjai ezt kérik. Tudjátok: én vagyok az első, aki beül az autóba, ha menni kell, mert valahol a dolgozót bántják, és én jövök el onnan utoljára. Megszámolni sem tudom, hány igazgatói és HR-es asztalt és ajtót csapkodtam az elmúlt években. És én igenis kimondom, hogy a rezsisökkentés egy káros átverés! És büszke, nagyon büszke vagyok rátok azért, mert egyforma elánnal küzdünk mindenkiért.

De jó dolgok is erőt adtak már nekünk. Kötöttünk érdemi megállapodásokat, és béralkukban is sikerült egy-egy vállalatnál az adott évben kimagasló eredményt elérni.

A mi közösségünk tehát stabil. De muszáj beszélünk más közösségekről is, melynek a VDSZ ma tagja, vagy tagja lesz. Mielőtt azonban ezekre rátérek, legyen valami világos: pontosan tudom, hogy se nektek, se nekem nincs fontosabb, mint a VDSZ. Bármilyen fúzió vagy összeállás jön, VDSZ mindig lesz. Mi mindig itt leszünk egymásnak. Ennek tudatában nézzük hát, mivel van még dolgunk!

Sok családost emberrel beszéltem, aki a Magyar Szakszervezeti Szövetség hiányosságait

sorolta. Igazatok van. Mivel az egyik motorja voltam ennek a fúziónak, a leghamarabb és a legközelebből láttam, hogy mi, és hogyan csúszik félre. Utoljára tavaly év végén ismertem meg a VDSZ elnökségével az aggályaimat és kritikáimat, de ott azt a mandátumot kaptam, hogy bármi áron be kell menni a fúzióba. Azt mondták, hogy ha nem így lesz, akkor a VDSZ ki lép az Autonómokból. Azt mondták, hogy akár a VDSZ szétszakítása árán is fúzió kell.

Én pedig azt mondtam, hogy ha ez az ára a VDSZ megmaradásának, akkor folytassuk a fúziót. Innentől a VDSZ erejét nem a különállás, hanem a minél több pozíció megszerzése tudta növelni. Alelnöki posztot, és négy elnökségi helyet szereztünk – de már ekkor tudtuk, hogy ez pünkösdi királyság lesz. Mind láttátok – és megszavaztátok – az MSZSZ alapszabályát, ami az átmeneti év után az MSZOSZ, illetve a SZEF dominanciájához vezet. Lehet, hogy a következő öt évben nem én leszek az MSZSZ alelnöke, és lehet, hogy az elnökségbe egyetlen jelöltünk se jut be. Én azon fogok dolgozni, hogy minél több pozíciót megtartsunk, minél több erőnk legyen a megfelelő irányba terelgetni az MSZSZ-t. Ha ez nem sikerül, akkor még nagyobb lesz a felelősség a VDSZ-en. Amit az MSZSZ-ben a politizáló és helyezkedő káderek nem csinálnak meg, azt is nekünk kell: erős, befogadó, szakmai és emberi közösséget biztosítani minden munkavállaló számára.

„Főcze Lajos által indított nemzetközi aktivitásunkat folytatnunk kell, hiszen elismert partnerei vagyunk az európai és a nemzetközi szövetségünknek. Minket itt és ott megbecsülnek, amit meg is erősítettek a mai napon. Számunkra az európaiság nem csak szlogen, hanem tettek is.”

A VDSZ egy európai közösség. Erős, befogadó, szakmai és emberi közösség egy egyre kevésbé európai, egyre ridegebb és embertelenebb, egyre kevésbé szolidáris országban. A VDSZ egy kemény és önfeláldozó munkával fenntartott oázis az unortodox sivatagban. A következő 5 évünket a ti döntéseitek alapján arra akarom szánni, hogy megmaradjunk, megerősödjünk és beteljesítsük azt az ígéretet, mely szerint mi vagyunk a jövő. Lehet, hogy amikor 5 év múlva itt beszélgetünk újra, már ugyanúgy a múlt lesz Orbán Viktor kormányása és vele a borzalmas Munka törvénykönyve, a tönkretett nyugdíjrendszer, a halálra ítélt K+F problémái, és még sorolhatnám... Ahogy eltűnt mára az a világ, amiben az előző 5 évet kezdtük, eltűnhet majd ez is. Bármilyen történhet. Én egy dologban vagyok biztos: hogy öt év múlva ugyanígy, ugyanígy egymás szemébe tudunk majd nézni. A következő 5 évben is számítok rátok, és ti is számíthattok rám. A VDSZ a mi közösségünk, ahol továbbra is igaz: többen erősebbek vagyunk!

Elnöki beszámoló dióhéjban

EMLÉKEZÉS

A kongresszus egyik szünetében a küldöttek és a meghívott vendégek felkerekedtek, s levonultak a VDSZ székházának az aulájába, hogy megkoszorúzzák azt az emléktáblát, amelyet a Magyar Vegyészeti Munkások Szövetsége megalapítói emlékére csináltatott a szakszervezet.

Az a vád egyáltalán nem érheti a VDSZ kétnapos tisztújító küldöttértékezetének résztvevőit, hogy passzívak lettek volna, s unalomba lökték volna az ülést. Székely Tamás első napi beszámolója után, izgalmas, érdekes, időnként feszült vita kerekedett.

Újabb 5 évre történt, nagy többségi szavazattal való megválasztása előtt Székely Tamás összefoglalta az elmúlt öt év eseményeit szinte csak címszavakban, hiszen annyi akció és különféle szakmai kezdeményezés volt, hogy az elhangzottnál részletesebb ismertetéshez fél napig is beszélnie kellett volna. Ráadásul a küldöttek a megérkezéskor kézbe kapták a küldöttértékezetre készült nyomtatott, 150 oldalas beszámolót. Az elnök ennek ellenére szóban és kivetítőn is prezentálta az elmúlt évek eseményeit. Az összegzés kiterjedt a VDSZ öt évvel ezelőtti kongresszusán megfogalmazott célokra, s azok teljesítésére. Az elnök visszatekintett az azóta eltelt időszak gazdasági és politikai változásaira, a szak-

szervezeti mozgalom reakcióira, a VDSZ szolgáltatásaira, a tagtoborzásra és a szervezett dolgozók növekvő létszámára, a képzésekre, a demonstrációkra, a munkaügyi perek sokaságára, amit a szervezet jogászai a munkavállalókért indítottak, s mindarra a támogatásra, amellyel azoknak a segítségére siettek, akiket szó nélkül magukra hagytak egyes cégek, például a Piszkei Papírgyár és a budapesti EVM. Székely felidézte a korengedményes és korengedményes nyugdíjért folytatott többéves harcot, a munkavállalókat és a szakszervezeteket hátrányos helyzetbe taszító új Munka törvénykönyve ügyében kezdeményezett lépéseket, a dolgozók biztonságáért tett munkavédelmi javaslatokat, a tagjai érdekében kivívott szolgáltatások tucatjait, s mindazt, amit csak tett az elmúlt években a vegyipari szakszervezet. A VDSZ első embere ismertette az üdülőknél és a székházban is végrehajtott értéknövelő felújításokat, a honlap fiatalítását, a VDSZ facebook oldalának létrehozását, és a kommunikáció terén végzett fejlesztéseket, s emlékeztetett azokra a fontos döntésekre is, amelyeket az elnökséggel közösen hoztak. Ezek között voltak olyan fontos, meghatározó határozatok is, mint például a balatonvilágosi üdülő eladása vagy megtartása – az elnökség végül a meg-

tartás mellett döntött – vagy a nagy elhatározás: a Magyar Szakszervezeti Szövetségbe való teljes beolvadás. Ez a téma egyébként egy rövid időre a kongresszus jelenlévő tagjai közül is lefékezett néhányat, s később ebből kerekedett a legnagyobb vita.

A szervezet elnöke megköszönte az elmúlt 5 évben végzett tagozati munkát is, s a küldötteknek címezve többször is kijelentette: büszke vagyok rátok!

Parázs vita, erős mondatok

Az elnök és alelnök megválasztása után felforrósodott a hangulat, vélemények ütköztek, egymást követték a szónokok az emelvényen. A felszólalók és a hallgatóság is egyetértett abban, hogy a VDSZ jó úton

Új tagokkal bővült az elnökség is

A kongresszus után még összeült a VDSZ elnöksége, s néhány fontos döntés mellett bemutatták az új tagokat: Molnár Norbertet, Szabóné Lukács Erzsébet, Rajkó Vincét és Dusnoki Józsefet is.

jár, pártpolitikai támogatás nélkül is megállja a helyét, erős, határozott, mértékadó, példaértékű, s mindenek felett összetartó szervezet. Ebben van a legnagyobb ereje. Alábbi összeállításunkban helyszűke miatt a teljesség igénye nélkül néhány érdekes, izgalmas, új, vagy éppen erős mondatot közlünk, ízelítőül azoknak, akik nem lehetnek ott, pedig nagyon sok szó esett róluk: a tagoknak.

„A VDSZ, amikor kellett tiltakozott, sajtónyilvánosságot keresett, demonstrált, konzultációt kezdeményezett, és kritizált. Jól tette? Igen! A VDSZ országos hírnévre és elismertségre tett szert, mert merete haladni szavát. Nem kapcsolódhatunk pártokhoz, de a közélettel foglalkoznunk kell. Egy szervezet akkor életképes, ha együtt tud élni a változásokkal. A VDSZ képes volt erre, miközben eredeti céljait nem felejtette el: azt, hogy olyan gyűjtő szakszervezet legyen, amely hatékonyan tudja képviselni a tagjait – akár személyenként –, a tagszervezeteit és az egész ágazatot. Én ez úton szeretném megköszönni a tagságnak azt a támogatást, amit

ahhoz adott, hogy mindezeket megtegyük, és köszönöm a VDSZ vezetőinek, kollégáimnak, hogy megtették.”

(VARGA GYULA, GÁZIPARI SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉG)

„Kihívás volt az elmúlt időszak a VDSZ számára. A ciklus végére növekedett a létszám, ennek örülni kellene, de közben tradicionális cégek szűntek meg, ami viszont szomorú. A

VDSZ ebben a szakszervezet-ellenes hangulatban is mindig kiállt a tisztségviselői, saját tagjai mellett. Egy szervezet ereje abba is rejlik, hogy megtalálja a hibáit, s orvosolja. Ezt a VDSZ mindig vállalta... A gumis kollégák közül néhányan az utolsó kongresszuson vagyunk, a Michelin kivonulása miatt megszűnik a munkahelyük...”

(PÁLVÖLGYI RICHÁRD, GUMIPARI SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉG)

„Büszkék lehettek magatokra!”

A Republikon Intézet két vezető munkatársa, Ceglédi Zoltán és Tóth Csaba már sokak számára jó ismerősként lépett az előadóterembe a kongresszus második napjának megnyitójaként. A két fiatal politológus és szociológus a VDSZ szerepéről tartott előadást, hosszan, érdekesen. Szókasuk szerint magukkal ragadóan méltatták azt a közösséget, amely a VDSZ-t alkotja. Büszkék lehettek magatokra! – szögezte le Ceglédi Zoltán, aki hosszan ecsetelte a vegyipari szakszervezet erősségét, elszántságát és hitelességét. Nincs még egy olyan szakszervezeti szövetség, amely ennyire a szíven viselné az egyes emberek sorsát úgy, akár csak a szakszervezet globális helyzetét és érdekeit.

A szakértők szerint a VDSZ egyértelműen jó úton halad, s ezen nem szabad megtorpannia.

„Büszke vagyok arra, hogy partnerség van a vegyipar területén. Partnerségre szükség van, mert együtt könnyebb eredményt elérni, mint egyedül... Büszke vagyok a fiamra, no meg a barczikai hős asszonyokra is, a jókedvükre, a példamutató viselkedésükre, a bátorságukra, s tenniakarásukra... Kollégák! Erősödjünk, szervezkedjünk, mert a tagjaink csak ránk számíthatnak... Az MSZSZ-be történő beolvasás ne szakítsa szét, sőt, kovacsolja össze a szervezetünket!”

(EÖRDÖGHNÉ PATAKI IRÉN, VEGYIPARI SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉG)

„Mi vagyunk a VDSZ motorja, ami néha beköpi a gyertyát, ám kitisztítjuk, berúgjuk, és mehet tovább. Működik a rendszer, újra, meg újra megjavítjuk magunkat. A VDSZ nem anyyira rossz, mint az egész szakszervezeti mozgalom. Itt van demokrácia, nincsenek ellentétek és a szervezeten belüli alá- és fölérendeltséggel sem kell megküzdenuünk, mert ilyen nincs... Itt valódi fiatalítás folyik, az idősebbek odaengedik, sőt odahívják a fiatalokat az élre.”

(RADICS GÁBOR, SZEGEDI GUMIGYÁRI SZAKSZERVEZET)

„A VDSZ az egyik legerősebb szakszervezet lett, ez a médiában is látszott. Hasznos lenne a nyilatkozatait eljuttatni a tagokhoz is. A Magyar Szakszervezeti Szövetség eddigi munkája viszont lesújtó. Határozatképtelen, nehezen mozgó gépezet, vízfej. Zsákutca...”

(MARGITTAY PÉTER, OLTÓANYAGTERMELŐ ÉS GYÓGYSZERGYÁRTÓ DOLGOZÓK VEGYÉSZ SZAKSZERVEZETE)

„Sokszor hangsúlyoztuk, hogy szervezeten nem tartozunk egyik párthoz, politikai irányhoz sem, cselekedeteinket kizárólag szakszervezeti, érdekvédelmi szempontok irányítják.”

(EPER JULIANNA, VDSZ NÖTAGOZAT)

„Nagyobb teret a fiataloknak! A VDSZ nyugdíjas tagozata továbbra is fontos, értékes munkát fog végezni, mert szívügye minden, a korosztályukat érintő kérdés. Nem volt olyan szakszervezeti megmozdulás, ahová a nyugdíjasok ne mentek volna el... A vegyipari szakszervezetnél a fiatalok és a nyugdíjasok közötti összhangot jól jellemzi a Nemzedéki együttműködési szerződés, amelyet évek óta megújít a két tagozat. Ez példaértékű,”

(BAUER ISTVÁN, NYUGDÍJAS TAGOZAT)

Kiváló szakszervezeti munkájukért VDSZ emlékplakettet kaptak

Daru Sándor
gázipar

Posztós Endre
gyógyszeripar

Hegyi József
papíripar

Hedrich Tibor
aluminium ipar

dr. Zékány András
gyógyszeripar

Baloghné Pataki Irén
VDSZ Országos Iroda

Takács Lászlóné –
gumiipar
(akadályoztatása miatt
nem tudott megjelenni)

„A VDSZ legyen motor, de egyben fék is. A potyautas kérdését valakinek meg kell oldania, mert tarthatatlan, hogy a szakszervezeti vívmányokban a szervezeten kívüliek, de még az ellendrukkerek is részesülnek. A politikai szereplésünk eldőlt akkor, amikor megszülettünk: azon az oldalon kell állnunk, ahol a dolgozók vannak.”

(VARGA MIHÁLY, PKDSZ)

„Szakszervezeti törvény kell! A szakszervezet munkájához minden munkavállalónak hozzá kell járulnia, ne legyenek potyautasok... A VDSZ legyen a lelkiismeres-

„Bátran ígérjük, hogy mint eddig is, ezután is részt veszünk minden VDSZ-es megmozduláson, flashmobon, bármilyen megmozdulás lesz, a tagozatra biztosan lehet számítani a jelenlétben, a szervezésben és a lebonyolításban is.”

(TÓTH ÉVA, NÖTAGOZAT)

MSZSZ: menni, vagy kimaradni?

Parázs vita alakult egy rövid időre a Magyar Szakszervezeti Szövetséghez (MSZSZ) való csatlakozásról, ekkor átmenetileg kisé elszabadultak az indulatok. Ennek – úgy tűnt – főként az információhiány az oka.

Menni, vagy kimaradni? Ez itt a kérdés. Legalábbis a nagy fúzióval, a Magyar Szakszervezeti Szövetségbe való beolvasás kapcsolatban. Kiderült, az egy éve tartó egyesülési folyamat ellenére egyesek még mindig nem értik a fúzió lényegét, ezért fenntartásaik vannak az új konföderációval szemben. Pedig ésszerűen nincs más választás – szögezte le Kiss Béla alelnök, aki oroszlánrészt vállalt a nagy összeolvadás előkészítésében. A hazai szakszervezeteknek ugyanis nincs más

esélyük az erők összpontosítására, ütőképes, megkerülhetetlen szakszervezeti bázis kiépítésére. Annak ellenére, hogy az összeolvadás megkezdése óta eltelt egy év alatt sok kritika érte az MSZSZ munkáját, dönteni kell, hogyan tovább – jelentette ki az alelnök, aki azt javasolta, hogy a küldöttértekezlet erősítse meg az eredeti elképzelést: a VDSZ továbbra is vegyen részt a fúzióban.

Csatlakozott hozzá Varga Gyula, a Gázipari Szakszervezeti Szövetség elnöke is, aki a várható szövetséget egy új nagy családhoz való csatlakozáshoz hasonlította. – Úgy fogunk beköltözni, hogy számolni kell azzal: a tagok nem egyformák, sok türelem kell az együttéléshez.

KELL EGY JÓ STRATÉGIA!

Munkavédelem felsőfokon

A munkahelyi egészség volt a központi témája a vasas szakszervezet székházában rendezett nemzetközi munkavédelmi konferenciának, szeptemberben. A tanácskozás résztvevői munkavédelmi stratégiai tervet sürgettek.

Az egészséges munkahelyek feltételei, a biztonsági stratégiák fejlesztése, a vállalati szereplők felelőssége és feladata – erről tartottak európai nemzetközi tapasztalatcserét a vasas szakszervezet székházában.

A konferencián a résztvevő országok – Ausztria, Horvátország, Lengyelország, Magyarország – ismertették a munkavédelmi szervezeteik felépítését, s ennek során kiderült, hogy Horvátországban inkább a németországi modell a jellemzőbb: az üzemi tanácsok szerepe jelentős. Lengyelország specialitása szerint a szakszervezetek kezében van a vállalati munkavédelmi irányítás, míg – mint ahogy tudjuk – Magyarországon a választott munkavédelmi képviselőké a szerep. Ez utóbbi két ország gyakorlatában az a közös vonás, hogy a szerepük csak erősen korlátozott mértékben megelőző jellegű. Németországban és Ausztriában viszont az üzemi tanácsok részt vesznek a vállalati egészséges életmód stratégiájának kialakí-

tásában és népszerűsítésében. A konferencián az is kiderült, hogy a különböző rendszerekben dolgozó munkavállalói érdekképviselőknek hasonló problémáik vannak, a munkavédelmi tudatosság, a gazdasági fejlettségük eltérő szintje ellenére.

Általános megoldásra váró feladatok:

- a kis- és mikro vállalkozások munkavédelmi tudatosságának növelése,
- a hatékony hatósági ellenőrzés megvalósítása,
- a munkavállalói érdekképviselői szervezetek eredményes bevonása a vállalati szabályozás, törvényalkotás folyamatába,
- a munkavédelemmel foglalkozó szereplők folyamatos, célravezető képzése.

Mindezekben, a szakszervezetek szerepe meghatározó, szervezeti szinten – munkahelyi, országos, nemzetközi – minden jelentős döntéshozói struktúrában részt vesznek.

STRESSZES MAGYAR MUNKAHELYEK

35-44 évesek veszélyben

A magyar munkavállalók több, mint a fele tartja úgy, hogy munkahelye gyakran stresszes. Ez az egészségi kockázatokon túl komoly – becslések szerint 440 milliárd forint – veszteséget okoz a vállalkozásoknak is – ismertették egy uniós felmérés adatait az Európai Munkavédelmi Hét alkalmából megrendezett sajtótájékoztatón, októberben.

A Nemzeti Munkaügyi Hivatal (NMH) által működtetett Nemzeti Munkavédelmi Fókuszpont eseményén bemutatott kutatásból az is kiderült: tízből minden negyedik munkavállaló szerint a munkahelyén rosszul, vagy egyáltalán nem kezelik a stresszt. Jáczku Tamás, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője elmondta: a munkavédelmi hét célja, hogy felhívja a figyelmet az akut problémákra. Hozzátette: megváltoztak a munkahelyek, nőtték a teljesítményelvárások, terjed az éjszakai, hétféle munkavégzés, ami növeli a stresszt is. Bakos József, a NMH Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóságának főigazgató-helyettese elmondta: a munkavédelmi hét célja a tudatosság növelése a munkahelyi stresszel kapcsolatban, az idei év kiemelt témája a pszichoszociális kockázat. Magyarországon

**„Magyarországon
hetente három súlyos
munkahelyi baleset
történik, amelyből egy
végződik halállal”**

hetente három súlyos munkahelyi baleset történik, amelyből egy végződik halállal – ismertette a statisztikát Bakos József. Ezek többségében a hatóság azt állapította meg, hogy emberi mulasztás történt. Kiemelte: a mikro-, kis- és

A demokrácia alapkövetelménye, hogy a munkavállalóknak joguk van tudni a munkakörülményeik hatását az egészségükre – szögezték le egybehangzóan a tanácskozás résztvevői. A tanácskozás tagjai megállapították azt is, hogy az embereknek joguk van a munkakörülményeiket illetően javításokat kezdeményezni, s ennek felülvizsgálati folyamatában az orvosokon, szakembereken, a vállalat menedzsmentjének tagjai mellett részt venni. A vélemények összegzésében, a munkavállalói érdekek megjelenítésében, közvetett úton való képviselésében a szakszervezetek feladata a legszélésebb.

Az európai szociális partnerek megállapodtak, hogy feltétlenül szükség van egy munkavédelmi stratégiai tervre. Ennek kiharcolásában a szakszervezeteknek jelentős szerepük és feladatuk van. Munkavédelmi stratégiai terve Magyarországnak sincs, ezért ahogy eddig, a VDSZ-nek is tovább kell harcolnia.

A szeptemberi konferenciát a németországi Alsó-Szászország szövetségi tartomány szociális szereplői szervezték, a projektet az Európai Bizottság támogatta.

Cseh János (VDSZ munkavédelmi szakértő)

ÖT ORSZÁG KÜLDÖTTEI A VDSZ SZÉKHÁZBAN

„A szolidaritás nem az adakozásról szól”

A VDSZ budapesti székházában tanácskoztak a 6 millió munkavállalót képviselő IndustriAll kelet-európai régiójának szakszervezeti vezetői, októberben. A 41 küldött nemzetközi minimális szociális értékek kialakítását szorgalmazta, s erről élénk szakmai vita kezdődött. A résztvevők a szegénység és a szakszervezetek viszonyát is boncolgatták.

A szolidaritás a szakszervezetek számára nem az adakozásról szól, hanem érdekérvényesítési stratégia – hívta fel a figyelmet az IndustriAll kelet-európai régiójának értekezletén Krémer Balázs szociálpolitikus, egyetemi docens. Az ipari szakszervezetek értekezletén, amelynek egy egységes nemzetközi minimális szociális norma megteremtése volt a fő témája, öt ország – Csehország, Lengyelország, Szlovákia, Szlovénia és Magyarország – 41 küldötte vett részt. A kétnapos tanácskozást Székely Tamás, a VDSZ elnöke, a rendezvény házigazdája nyitotta meg. Az első napon a küldöttek kiemelten foglalkoztak a szegénység és a szakszervezetek viszonyával, illetve a minimális szociális normákkal. Krémer Balázs előadásában elmondta: a szakszervezetek és a szegénység viszonya hagyományosan ellentmondásos. A szakszervezetek alapvetően a képzett, jó munkavállalói pozíciókat elfoglaló dolgozókat képviselik, szemben például a segédmunkásokkal és a napszámot vállalókkal. Kiemelte: a szolidaritás legfontosabb kérdése, hogy azt kívül valósítsák meg, hiszen a közösségből nem hagyhatók ki a munkanélküliek és a szegények sem.

Az előadó felhívta a figyelmet arra is, hogy a jelenlegi politika szerint az elsődleges cél a munkahelyek megtartása, s nem az, hogy több, és jobb lehetőség létesüljön. A szakszervezetek szerepe megváltozott – hangsúlyozta Krémer –, hiszen míg korábban egyértelmű volt, hogy a „tökésekkel” szemben kell a dolgozók érdekeit védeni, mára ez a konfrontációs határvonal elmosódott. A mai körülmények között a multinacionális vállalat egyszerűen más országba helyezi termelését, ha valahol nem találja meg a profitot és termelékenységi számításait – fejtette ki. Ezzel párhuzamosan

az üzemméretük jelentősen csökkentek és a szolgáltatási szektor vált dominánssá, kisvállalkozások foglalkoztatják a munkavállalók nagyobb részét – tette hozzá Krémer Balázs. Így a szakszervezetek érdekérvényesítő képessége jelentősen gyengült – vélekedett.

Féloldalas európai integráció

A Bánya- Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezetének (BDSz) elnöke, Rabi Ferenc szerint az európai intézmények a gazdasági válság kezelésében nem tudtak megfelelően fellépni – a megoldás kezdeményezése teljes egészében a Nemzetközi Valutaalapra (IMF) hárult. Az elnök úgy vélte, az európai integráció féloldalas maradhat, az egyik oldalon a nyugat-európai tizenötök támogatják a gazdasági és kereskedelmi integrációt, ugyanakkor az a politikai és szociális integráció, amely jellemző a tizenötökre, hiányzik a kelet-európai régióban. További hátrány, hogy a munkahelyteremtés a legnagyobb gazdasági fellendülés idején is gyenge maradt a régióban – tette hozzá. Kérdés, hogy lehet-e európai minimálbér? – vetette fel, hozzátéve: több európai parlamenti képviselő is hangot adott ennek a gondolatnak mostanában. A minimális normák kialakításához meg kell találni a legkisebb közös nevezőt – hangsúlyozta. Hozzátette: a szociálisan fejlettebb országok nem hajlandók visszalépni nemzeti rendszerükben, illetve a másik oldalról a gyengébb gazdasági teljesítőképesség is korlátozza az orszá-

gokat szociális rendszerük fejlesztésében. Alulról, regionális, illetve tagállami szinten kell indítani a vitát az európai minimálbérrel, amiben a szakszervezeteknek kell a kezdeményezőnek lenniük – emelte ki Rabi Ferenc. A legkisebb közös európai nevezőt a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása mentén kell rögzíteni – vélekedett. Közölte, az olyan európai alapértékeket, mint a szolidaritás és a szociális Európa, a kedvezőtlen feltételek, elsősorban a válság, aláásták. Az európai integráció jövőjének biztosítása érdekében ezeket előtérbe kell helyezni, amihez elengedhetetlen az összehangolt szakszervezeti fellépés – zárta előadását a BDSz elnöke.

Munkanélküliek, érdekvédelem nélkül

A tanácskozás első napját Luc Triangle, az IndustriAll főtitkár-helyettese kiemelve tartalmazta minősítette, külön kiemelte Krémer Balázs provokatív, vitaindító beszédét, amelyről több küldött is lelkesen megjegyezte, „így érdemes vitatkozni”. A főtitkár-helyettes emlékeztetett: a mostani szakszervezetek stratégiája lényegesen eltér a 30-40 évvel ezelőtti gyakorlattól. Példaként említette a munkahelyi sajátosságokat, a globalizációt, ami egyre több cégre jellemző: a főnök nem ott helyben, hanem valahol a világ másik részén van, nem lehet személyes kontaktust teremteni, adott esetben vitatkozni vele. Megváltoztak a méretek is, nagy gyárak helyett sokan KKV-kban dolgoznak,

s ezeken a munkahelyeken szinte lehetetlen szakszervezetet építeni. – Az nagy hiba, ha az ilyen emberek mellett elmegyünk – szögezte le a főtitkár-helyettes, aki a munkavállalók képzettségének változására is felhívta a figyelmet: most a korábbinál jóval több a képzettebb dolgozó.

Triangle kiemelte – mint a tanácskozás több felszólalója is – hogy a kelet-európai régió országai is elindultak a kapitalizmus felé, s míg a régi rendszerben a szakszervezetek a párt meghosszabbított karjaként működtek, most egészen más módszerekkel kell érvényesülni. A főtitkár leszögezte, hogy a szakszervezetek szinte kizárólag csak a dolgozókra figyelnek, azokra, akiknek van munkájuk, s a munkanélküliekre nem terjed ki a figyelem, szakszervezeti munkát kizárólag csak munkahelyeken tudnak elképzelni. Márpedig – jegyezte meg – ebben a megváltozott munkavilágban csak akkor képesek fennmaradni a szakszervezetek, ha az érdekvédelmi tevékenység a munkanélküliségre is kiterjed. Az előadó kijelentette: a szakszervezeti mozgalomnak szociális társadalmi mozgalommá kell válnia.

A tanácskozás résztvevői megállapították, hogy ki kell harcolni az Európai Unión belül egy minimális szociális normát – például a bérek terén –, hogy ne tudják az egyes országok munkavállalóit kijátszani egymás ellen, hogy a tökéseknek ne legyen lehetőségük éhbérért dolgoztatni ott, ahol a legalacsonyabbak a minimálbérék, s továbbállni, ha az emelkedik. Ehhez azonban a szakszervezeteknek ki kell dolgozniuk a rendszert, s ki kell harcolni annak érvényesítését.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Kitüntettek

MSZOSZ Érdemremet kapott két VDSZ-es kolléga is: Nagy Gáborné, a tiszaujvárosi Petrolkémiaiban, Műanyagfeldolgozásban és Szolgáltatásban Dolgozók Szakszervezete (PKDSZ), munkahelyi szervezeti bizalmi és Kiss Béla, a VDSZ alelnöke.

Az MSZOSZ hosszú évek óta kitüntetésben részesíti azokat a szakszervezeti tisztségviselőket, aktivistákat, akik kiemelkedő eredményeket értek el a munkavállalói érdekek képviseletében, a tagszervezetek céljainak, törekvéseinek valóra váltásában, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításában. A 2014-es díjat az MSZOSZ VIII., egyben utolsó kongresszusán adták át, összesen tizenkét kitüntetettnek. Közülük ketten VDSZ-esek. Gratulálunk!

HÁROM SŰRŰ NAP

Egymás között, Balatonszemesen

Régi hagyomány szerint 2-3 évente összeül a Richter balatonszemesei üdülőjében a szakszervezeti bizottság, a bizalmi testület dorogi, budapesti és most már debreceni részlege is, kibővülve az Üzemi Tanács tagjaival. Így volt ez idén, október elején is.

A megérkezéstől az eltávozásig perc-re beosztott program szerint telnek a napok a Richter balatonszemesei üdülőjében, amikor több napra összeül a szakszervezeti bizottság, a bizalmi testület dorogi, budapesti és most már a debreceni részlege is, kibővülve az üzemi tanács tagjaival. Idén, október 9-11. között tartották a 2-3 évente szokásos ülést.

Első nap délután Kálmán László és Ribai Attila rendészeti vezetők elsősorban a cégnél végzett rendészeti feladatokról és a társaság szervezeti felépítéséről tartottak előadást, majd kérdésekre válaszoltak. Olyan fontos és „rázós” témákról beszélgettek, mint a személyi tomozás jogi és tárgyi rendszere, a kamerás megfigyelések szabályozása és azok felhasználása.

Másnap, korán reggel Bogsch Erik, a Richter Nyrt. vezérigazgatója a társaság 2014. évi helyzetéről, a várható kihívásokról és feladatokról szólt. Előadása után záporoztak a kérdések. A vezérigazgató egy-egy területi igazgatóság csokorba gyűjtött kérdéseire válaszolt, kiemelte a kutatás, kereskedelem, alapanyaggyártás, gyógyszerkiszárlás főbb gondjait, problémáit. A végére kerültek a bérezéssel, a jutalmazással, a béren kívüli juttatásokkal, a részvényprogrammal kapcsolatos kérdések.

A háromnapos találkozó hátralévő idejében előadást tartott Dr. Pellioniszné Dr. Paróczai Margit, az EEI igazgatója a társaság HR stratégiájáról, Marcsa Mónika a cégnél alkalmazott teljesítményértékelő rendszerről, Dr. Bogsch Erik (nem tévedés, névazonosság a

vezérigazgatóval! – a szerk.) biotechnológiai főosztályvezető, a biotechnológiai kutatás múltjáról, jelenéről és részben jövőjéről, s az Unicredit Bank képviselői a richteres dolgozók számára összeállított csomag előnyeiről.

A rendezvény utolsó napján Petschnig Mária Zita a Pénzügykutató Zrt. tudományos főmunkatársa ismertette Magyarországot

gazdasági helyzetét, a buktatókat, a kilátásokat, Kéri László politológus pedig általános képet festett az ország politikai kultúrájáról, benne azokról a pontokról, amelyek alapvetően befolyásolják a szakszervezet működését. A háromnapos fórum befejező előadója Dr. Kun Attila, a Károli Református Egyetem Állami – és Jogtudományi kar tanszék-vezető egyetemi docense volt. Ő először a szakszervezetek Európai Unióban betöltött szerepéről, jogairól, harcáiról, s a vállalati felelősségvállalási rendszerről.

A résztvevők egyöntetűen megállapították: a szakszervezeti tisztségviselők számára elengedhetetlen a széles körű informáltság ahhoz hogy reális, korrekt döntéseket hozhassanak és nem utolsósorban megfelelően tudják tájékoztatni tagságukat. Ez a háromnapos gazdag és hasznos program hozzájárult a mintegy 50 résztvevő széleskörű, komoly, időnként mégis szórakoztató tájékoztatásához. Mint minden alkalommal, most sem volt könnyű összehozni ennyi embert, de megérté – összegezték a végén a szervezők.

Posztós Endre SZTB titkár

Régi új elnök a gyógyszerészek élén

Októberi tisztújító kongresszusán egyhangú szavazattal ismét Posztós Endrét választotta elnökéül a VDSZ Gyógyszeripari Szakszervezeti Szövetség. A küldöttek ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadták az elnök elmúlt időszakról szóló beszámolóját, s a szövetség jövő évi programját is.

VEGYIPARI DOLGOZÓ: Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
FELELŐS KIADÓ: Székely Tamás • Szerkesztő: a szerkesztőbizottság
 ISSN-0230-2934 • 1068 Budapest, Benczúr utca 45. • 1406 Budapest, Pf. 29
 Telefon: 4612-400 • Fax: 4612-499 • E-mail: mail@vdsz.hu • www.vdsz.hu

MŰHELYGYAKORLAT

Az együttműködés lehetőségei

Nemzetközi plénumon, Katowicében, az OECD országok érdekvédelmi tanácskozásán számoltak be a Bridgeston és a Hankook magyar szakszervezeti képviselői a cégnél tapasztalt munkavállaló-ellenes „furcsaságokról”. A lengyel városban tartották ugyanis

„Az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelvei és a szakszervezetek – Ajánlások a felelős globális üzletvezetéshez, és az együttműködés lehetőségei – Műhelygyakorlat a Visegrádi Négyek Országainak” című tanácskozást.

A VDSZ képviseletében a Hankook és a Bridgestone szakszervezeti képviselői vettek részt az OECD Szakszervezeti Tanácsadó Bizottsága és a Friedrich Ebert Alapítvány szervezésében rendezett „Az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelvei és a szakszervezetek – Ajánlások a felelős globális üzletvezetéshez, és az együttműködés lehetőségei – Műhelygyakorlat a Visegrádi Négyek Országainak” című tanácskozását. A kétnapos workshop-on a résztvevők megismerhették az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveit, azok megsértésével kapcsolatos bejelentési lehetőségek elméletét, gyakorlatát, és ezen bejelentések eddigi nemzetközi és magyar történetét.

A résztvevők helyzetgyakorlatokon modellezhették azokat a situációkat, amelyek az életben előfordulhatnak, főleg olyan multinacionális cégeknél, amelyek rendre megsértik az OECD irányelveit. A műhelygyakorlatok legfontosabb célja volt a szakszervezetek képességeinek fejlesztése.

Sokan nem tudják, de a korábban is említett irányelvek megsértésével szemben panaszt lehet tenni minden OECD ország erre kijelölt képviseleténél. A képviseletek rendre kivizsgálják a bejelentett ügyeket. Magyarországon az erre kinevezett intézmény a Nemzetgazdasági Minisztériumon belül működő Magyar Nemzeti Kapcsolattartó Pont.

A workshop mellett lehetőség nyílt megbeszélésekre is. A Hankook és a Bridgestone szakszervezeti tisztségviselői Dr. Vágó Júlia főtanácsos asszonynak, a Magyar Nemzeti Kapcsolattartó Pont vezetőjének beszámoltak a koreai és a japán cégnél tapasztalható helyzetről, arról, hogy a két vállalat vezetése mi-

Az OECD-ről

Az OECD – Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet – Organisation for Economic Co-operation and Development – globális szervezet, amelynek célja az, hogy segítse a tagállamok kormányait a lehető legjobb gazdasági és szociális politika kialakításában és értékelésében. Jogelődje 1948-ban alakult meg egy meghatározott feladat, a Marshall-terv kivitelezésére OEEC, Európai Gazdasági Együttműködési Szervezet névvel. A Marshall-terv célja az volt, hogy talpra állítsa a második világháborús pusztítások után Európát, az európai országok gazdaságát. Az 1950-es évek végére úgy tűnt, hogy a Marshall-terv – és ezzel a szervezet – be is töltötte feladatát. A tagországok azonban felismerték, hogy az európai gazdasági és társadalmi struktúrák másfél évtizedes újjászervezése révén hatalmas tudás és szakértelem halmozódott fel, mely további hasznosításra és továbbfejlesztésre érdemes. Így került sor az OECD megalakítására 1961-ben, tizennyolc ország részvételével Párizsban. Új neve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet lett.

OECD-tagállamok

Amerikai Egyesült Államok, Ausztrália, Ausztria, Belgium, Chile, Csehország, Dánia, Dél-Korea, Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Írország, Izland, Izrael, Japán, Kanada, Lengyelország, Luxemburg, Magyarország, Mexikó, Németország, Norvégia, Olaszország, Portugália, Szlovénia, Spanyolország, Svájc, Svédország, Szlovákia, Törökország és Új-Zéland.

HELYREIGAZÍTÁS

A Vegyipari Dolgozó 2014. nyári kiadásában a 10. oldalon megjelent cikkben foglaltakat – a másodfokú bíróság ítéletének ismeretében – a következők szerint módosítjuk: „A másodfokú bíróság a munkáltató fellebbezése folytán kizárólag a késedelmi kamat tekintetében foglalt állást, felmentve a munkáltatót a késedelmi kamat megfizetése alól.”